

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at samarbejdet vedrørende retlige og indre anliggender for Danmarks vedkommende fortsat skal foregå på et mellemstatsligt grundlag, og for at sikre dette samarbejde opfordrer Folketinget regeringen til

- at arbejde for størst mulig åbenhed om de beslutninger, der træffes,
- at arbejde for størst mulig offentlig indsigt i det regelgrundlag, samarbejdet hviler på,
- at arbejde for at sikre en bredere inddragelse af organisationer og enkeltpersoner som en del af det beslutningsgrundlag, der skal stå til rådighed for Folketinget.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 31).

Så kan vi begynde at snakke om frihed!

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er ikke enig med fru Pernille Frahm i, at vi fortsat skal have det her på det mellemstatslige område. Jeg mener, at det, der må være hensigten på lidt længere sigt, er, at Danmark bliver fuldgældigt medlem igen også på det her område.

Men bortset fra det er jeg enig med SF i, at i mellemtiden er det da udmærket at have størst mulig åbenhed og offentlig indsigt. Nu er det jo sådan, at vi lige er i gang med at revidere Europaudvalgets virkemåde, og i den forbindelse er vi faktisk blevet mere åbne, så jeg synes egentlig, vi har taget højde for de ting, der bliver sagt fra SF's side. Og det ville jo være dumt, hvis vi nu skulle starte en ny procedure, når vi lige er blevet enige om en beretning. Så jeg vil ikke stemme for SF's forslag, men det er vel næppe en overraskelse.

Der var en ting, jeg glemte at svare på før, som jeg godt vil svare på nu, det er til hr. Thulesen Dahl, og det er det her med en folkeafstemning. Altså Schengen har intet at gøre med det danske forbehold, Venstre mener, det er en god idé, at vi har tilsluttet os Schengenkonventionen, og vi ser intet som helst behov for at sætte Schengenkonventionen til folkeafstemning, så svaret er nej.

Og så vil jeg egentlig ikke svare de øvrige, for jeg har svaret i de to foregående runder på de samme spørgsmål, som er blevet stillet.

Per Kaalund (S):

Først vil jeg gerne takke både udenrigsministeren og justitsministeren for redegørelserne, dels en status og dels om forhold, der peger fremad.

Redegørelsen viser jo, at Danmark tager aktivt del i samarbejde og udvikling på det retlige EU-område. Det fremgår også af redegørelserne, at det retlige samarbejde, både det civile retlige og det politimæssige, prioriteres højt både i Rådet og i EU-Kommissionen. Det kommer tydeligst til udtryk i den handlingsplan, som Rådet og Kommissionen har udarbejdet for, som det hedder: hvorledes Amsterdamtraktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres.

Det er en kendt sag, som også udenrigsministeren udtrykker det, at verden er blevet mindre. Det er på mange måder positivt, at vi har fået en øget globalisering, der er en IT-udvikling, der er rimelig fri bevægelighed for personer og varer m.v. På mange måder opnår vi efterhånden et grænseløst Europa, men der er også, må man sige, desværre mange negative sider ved denne udvikling.

Vi ved, at kriminalitet og kriminelle ikke kender til grænser eller tager meget lidt hensyn til grænser, og at de også anvender den nye teknologi inden for dataområdet, telekommunikation, osv. Vi kender problemerne omkring narkosmugleri, menneskehandel og menneskesmugling, illegal våbenhandel, økonomisk kriminalitet, terrorisme, og der kunne nævnes flere endnu.

Bekæmpelse og forebyggelse af kriminalitet på det niveau kan de enkelte lande – og slet ikke et lille land som Danmark – ikke klare alene. Der skal samarbejdes mellem landenes politi og retsmyndigheder. Her er langt de bedste muligheder at anvende EU og EU's institutioner, herunder Europol.

Maastrichtaftalen fra 1992 gav muligheder for indsats på en lang række felter, men alligevel ønskede man i forbindelse med Amsterdamtraktaten, det viste drøftelserne, at effektivisere samarbejdet. Det rækker ikke med resolutioner og henstillinger, der skal på en række områder være bindende beslutninger, der forpligter medlemslandene.